

MICROSOFT MOD KOMMISSIONEN

KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN
FOR RETTENS FJERDE AFDELING

28. april 2005 *

I sag T-201/04,

Microsoft Corp., Redmond, Washington (USA), ved avocat J.-F. Bellis og
I. Forrester, QC,

sagsøger,

støttet af:

Association for Competitive Technology, Inc., Washington, DC (USA), ved
avocat L. Ruessmann,

DMDsecure.com BV, Amsterdam (Nederlandene),

* Processprog: engelsk.

MPS Broadband AB, Stockholm (Sverige),

Pace Micro Technology plc, Shipley, West Yorkshire (Det Forenede Kongerige),

Quantel Ltd, Newbury, Berkshire (Det Forenede Kongerige),

Tandberg Television Ltd, Southampton, Hampshire (Det Forenede Kongerige),

ved avocat J. Bourgeois,

af

Exor AB, Uppsala (Sverige), ved avocats S. Martínez Lage, H. Brokelmann og R. Allendesalazar Corcho,

af

Mamut ASA, Oslo (Norge),

TeamSystem SpA, Pesaro (Italien),

ved avocat G. Berrisch,

og af

The Computing Technology Industry Association, Inc., Oakbrook Terrace,
Illinois (USA), ved advokats G. van Gerven og T. Franchoo og solicitor B. Kilpatrick,

intervenienter,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Wainwright, F. Castillo de
la Torre, P. Hellström og A. Whelan, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

II - 1497

støttet af:

AudioBanner.com, der driver virksomhed under navnet **VideoBanner**, Los Angeles, Californien (USA), ved avocat L. Alvizar,

Free Software Foundation Europe eV, Hamburg (Tyskland), ved avocat C. Piana,

RealNetworks, Inc., Seattle, Washington (USA), ved advocats A. Winckler, M. Dolmans og T. Graf,

Software & Information Industry Association, Washington, DC (USA), ved solicitor C. Simpson,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2004) 900 endelig af 24. marts 2004 om en procedure i henhold til artikel 82 EF (sag COMP/C-3/37.792 — Microsoft) eller nedsættelse af den bøde, som blev pålagt sagsøgeren,

har

FORMANDEN FOR FJERDE AFDELING
VED DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Baggrund

- 1 Microsoft Corp. (herefter »Microsoft«) fremstiller og markedsfører computer software. Sidstnævnte indbefatter styresystemer til klient-personlige computere (herefter »PC«), kaldet Windows, styresystemer til arbejdsgruppeservere, kaldet Windows Server, og streaming media players, kaldet Windows Media Player.

- 2 Den 10. december 1998 indgav Sun Microsystems, Inc., Palo Alto, Californien (USA), en klage til Kommissionen. Denne klages genstand var Microsofts afvisning af at udlevere oplysninger til Sun Microsystems, som var nødvendige for at sikre interoperabilitet mellem sidstnævntes styresystemer for arbejdsgruppeservere og Windows. Kommissionen indledte en undersøgelse af dette forhold.
- 3 I februar 2000 indledte Kommissionen en anden undersøgelse vedrørende Microsoft. Genstanden for denne undersøgelse var integrationen af Windows Media Player i Windows.
- 4 De to undersøgelser blev efterfølgende samlet under sagsnummer COMP/C-3/37.792.
- 5 Den 24. marts 2004 traf Kommissionen beslutning K(2004) 900 endelig udg. om en procedure i henhold til artikel 82 EF i sag COMP/C-3/37.792 — Microsoft (herefter »beslutningen«).
- 6 Med henblik på at vurdere Microsofts adfærd definerede Kommissionen først tre relevante markeder. Disse markeder udgjorde markedet for klient-PC styresystemer (beslutningens betragtning 324-342), markedet for styresystemer for arbejdsgruppeservere (beslutningens betragtning 343-401) og markedet for streaming media players (beslutningens betragtning 402-425).
- 7 For det andet lagde Kommissionen til grund, at hvert af disse markeder var verdensomspændende (beslutningens betragtning 427).

- 8 For det tredje fandt Kommissionen, at Microsoft havde en dominerende stilling på to af disse markeder, nemlig markedet for klient-PC styresystemer (beslutningens betragtning 429-472) og markedet for styresystemer for arbejdsgruppeservere (beslutningens betragtning 473-541).

- 9 For det fjerde vurderede Kommissionen, at Microsoft, gennem sin adfærd på disse to markeder, overtrådte artikel 82 EF. Den fandt, at Microsoft misbrugte sin dominerende stilling ved, i perioden fra oktober 1998 til tidspunktet for beslutningens meddelelse, at modsætte sig at udlevere oplysninger vedrørende interoperabilitet og nægte at give tilladelse til, at disse blev anvendt til udvikling og distribuering af konkurrerende produkter på markedet for styresystemer for arbejdsgruppeservere [beslutningens betragtning 546-791 og artikel 2, litra a)]. Den fandt endvidere, at Microsoft misbrugte sin dominerende stilling ved, i perioden fra maj 1999 til tidspunktet for beslutningens meddelelse, at gøre adgangen til Windows afhængig af samtidig erhvervelse af Windows Media Player [beslutningens betragtning 792-989 og artikel 2, litra b)].

- 10 For det femte pålagde Kommissionen Microsoft at bringe disse overtrædelser til ophør, at afholde sig fra enhver adfærd med samme eller lignende formål eller virkning og at gennemføre en række korrigerende foranstaltninger inden for visse tidsfrister (beslutningens betragtning 994-1053 og artikel 4-8).

- 11 For det sjette pålagde Kommissionen Microsoft en bøde på 497 196 304 EUR (beslutningens betragtning 1054-1080 og artikel 3).

Retsforhandlinger

- 12 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 7. juni 2004 har Microsoft anlagt denne sag.
- 13 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 17. december 2004 har European Committee for Interoperable Systems (herefter »ECIS«), Bruxelles (Belgien), ved advokats D. Paemen et N. Dodoo anmodet om at måtte indtræde i retssagen til støtte for Kommissionens påstande.
- 14 Kommissionen og Microsoft har fremsat deres skriftlige bemærkninger til denne begæring om intervention ved indlæg indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 1. og den 7. marts 2005.

Begæringen om intervention

Interventionsbegæringens antagelse til realitetsbehandling

- 15 Microsoft finder, at interventionsbegæringen ikke kan antages til realitetsbehandling, fordi den ikke er i overensstemmelse med de formkrav, der følger af Rettens procesreglement.

- 16 Procesreglementets artikel 115 undergiver spørgsmålet om, hvorvidt en begæring om intervention kan antages til realitetsbehandling, betingelser vedrørende fristen for dens fremsættelse (stk. 1), dens materielle indhold (stk. 2) og intervenientens repræsentation i retsforhold (stk. 3).
- 17 I denne sag opfylder interventionsbegæringen disse betingelser.
- 18 Endvidere undergiver procesreglementets artikel 115, stk. 2, spørgsmålet om, hvorvidt en begæring om intervention kan antages til realitetsbehandling, en betingelse om overholdelse af de i førnævnte reglements artikel 43 og 44 fastsatte formkrav. Procesreglementets artikel 44 bestemmer navnlig, i stk. 5, litra b), at begæringen skal være ledsaget af bevis for, at advokatens fuldmagt er behørigt udstedt af den, der på den juridiske persons vegne er beføjet hertil, såfremt intervenienten er en privatretlig juridisk person.
- 19 I denne sag gør Microsoft i det væsentlige gældende, at beslutningerne om at fremsætte begæring om intervention og at give fuldmagt til D. Paemen og N. Dodoo til dette formål blev vedtaget på ulovlig vis af ECIS' direktionskomité den 16. december 2004. Microsoft anerkender ganske vidst, at ECIS' generalforsamling godkendte disse beslutninger den 12. januar 2005, men bemærker, at godkendelsen først fandt sted, efter at begæringen om intervention var indleveret, og muligvis også selv er ulovlig.
- 20 Det kan ikke udelukkes, at spørgsmålet om gyldigheden af de beslutninger, der blev vedtaget af ECIS' direktionskomité, bør behandles med forsigtighed, og det kan derfor heller ikke tages for givet, at D. Paemen og N. Dodoo var i besiddelse af behørig fuldmagt udstedt af en repræsentant, der var beføjet hertil, da ECIS indgav sin begæring om intervention den 17. december 2004. Imidlertid kan det under alle omstændigheder konstateres, at ECIS' generalforsamling, der var »lovligt indkaldt«, ved beslutning af 12. januar 2005 erklærede, at den »uforbeholdent bekræftede« beslutningen og »uanset, at det strengt taget ikke i henhold til ECIS' vedtægter eller i

henhold til belgisk ret var fornødent, godkend[te]« den. Denne erklæring fører til den konklusion, at begæringen om intervention opfylder betingelserne i procesreglementets artikel 44, stk. 5, litra b) (jf. dom af 11.5.1989, forenede sager 193/87 og 194/87, Maurissen m.fl. mod Revisionsretten, Sml. s. 1045, præmis 33).

- 21 ECIS er således beføjet til at fremsætte begæring om intervention.

Spørgsmålet, om interventionsbegæringen skal tages til følge

Intervenientens og parternes anbringender

- 22 ECIS gør gældende, at den opfylder de betingelser, der gælder for den for repræsentative sammenslutninger givne adgang til at intervenere, og at den derfor må gives adgang til at indtræde i sagen til støtte for Kommissionens påstande.
- 23 Microsoft bestrider interventionsbegæringen. Det betvivles, at ECIS faktisk udgør en repræsentativ sammenslutning, og at den således opfylder alle de betingelser, der gælder for den for sammenslutninger givne adgang til at intervenere, og at den derfor kan gives adgang til at indtræde i sagen.
- 24 Kommissionen finder, at ECIS kan gives adgang til at indtræde i sagen.

Afdelingsformandens bemærkninger

- 25 Artikel 40, stk. 2, i statuttten for Domstolen, der i medfør af samme statuts artikel 53, stk. 1, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, bestemmer, at alle personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en retstvst, med undtagelse af retstvister mellem medlemsstater, mellem Fællesskabernes institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Fællesskabernes institutioner på den anden side, kan indtræde i denne retstvst.
- 26 En sådan berettiget interesse har en repræsentativ sammenslutning, der har til formål at beskytte sine medlemmer, og som begærer at indtræde i en retstvst om principielle spørgsmål, der kan have betydning for medlemmerne. Denne vide fortolkning af adgangen til at intervenere beror på et ønske om at forbedre mulighederne for at bedømme den sammenhæng, sagerne indgår i, således at det samtidig undgås, at en lang række individuelle personer eller virksomheder intervenserer, hvilket vil kunne hindre, at sagen afvikles på en hensigtsmæssig måde (jf. kendelse afsagt af Domstolens præsidents den 17.6.1997, forenede sager C-151/97 P(I) og C-157/97 P(I), National Power og PowerGen mod British Coal og Kommissionen, Sml. I, s. 3491, præmis 66, og den 28.9.1998, sag C-151/98 P, Pharos mod Kommissionen, Sml. I, s. 5441, præmis 6, samt kendelse afsagt af formanden for Rettens Fjerde Afdeling den 9.3.2005, sag T-201/04, Microsoft mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 31).
- 27 I denne sag angiver ECIS selv at være en repræsentativ sammenslutning af virksomheder, der er beskæftigede inden for sektoren for informationsteknologi. Den repræsentative medlemsfortegnelse og fortegnelsen i referatet af generalforsamlingen af 12. januar 2005 bekræfter, at selv om medlemmerne af ECIS ikke er mange, og selv om de ikke alle er aktive i sektoren for informationsteknologi, udfører en del af dem væsentlige aktiviteter inden for denne sektor. ECIS kan derfor betragtes som en repræsentativ sammenslutning.
- 28 Endvidere bemærker ECIS, at dens formål bl.a. er at fremme og beskytte dens medlemmers immaterielle og materielle interesser. Artikel 4 i dens vedtægt bekræfter, at det forholder sig således. Derfor må det lægges til grund, at ECIS har til formål at beskytte sine medlemmer.

- 29 Endelig kan visse af de spørgsmål, som sagen har rejst, betragtes som principielle spørgsmål, der vedrører sektoren for informationsteknologi, og dommen, der afgør sagens realitetsspørgsmål, vil således have betydning for de medlemmer af ECIS, der opererer inden for denne sektor.
- 30 Det følger af det forudgående, at ECIS har en berettiget interesse i retstvistsens afgørelse.
- 31 ECIS må således gives adgang til at indtræde i sagen til støtte for Kommissionens påstande.

Intervenientens processuelle rettigheder

Parternes argumenter

- 32 ECIS begærer tilladelse til at tage del i den skriftlige forhandling. Bestemmelserne om intervention (procesreglementets artikel 115 og 116) tillader Retten at tage begæringen til følge. Under alle omstændigheder er en sådan løsning berettiget, når der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure (artikel 45, stk. 2, i statuten for Domstolen) eller i hvert fald særlige omstændigheder. I den forbindelse henviser ECIS til den omstændighed, at Computer & Communications Industry Association (herefter »CCIA«), nogle af hvis medlemmer også er medlemmer af ECIS, den 10. november 2004 trak sin begæring om intervention til støtte for Kommissionens påstande, som var blevet indleveret den 23. juni 2004, tilbage.

- 33 Microsoft bestrider denne begæring. Selskabet anfører, at procesreglementets artikel 115 og 116 ikke tillader Retten at tage begæringen til følge. Det tilføjes, at ECIS ikke har godtgjort, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, force majeure eller særlige omstændigheder af en sådan beskaffenhed, at de skulle kunne begrunde fravigelse af disse bestemmelser.
- 34 Kommissionen finder, at hvis en intervenient som ECIS gives adgang til at deltage i den skriftlige forhandling, bør dette kun ske under særlige omstændigheder, og at CCIA's tilbagetrækning i denne sag kan udgøre en særlig omstændighed.

Afdelingsformandens bemærkninger

- 35 Procesreglementets artikel 115, stk. 1, bestemmer, at begæring om intervention skal fremsættes inden udløbet af en frist på seks uger, som løber fra offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af meddelelse om stævningens indlevering eller, i mangel heraf, før beslutningen om åbning af den mundtlige forhandling.
- 36 Procesreglementets artikel 116, stk. 2, bestemmer, at hvor en begæring om intervention, der er indleveret inden for førnævnte frist på seks uger, tages til følge, tilstilles alle procesdokumenter, der er forkyndt for parterne, intervenienten.
- 37 Procesreglementets artikel 116, stk. 4, bestemmer, at i de i nævnte reglements artikel 116, stk. 2, omhandlede tilfælde fastsætter retsformanden en tidsfrist, inden for hvilken intervenienten kan indgive et skriftligt indlæg, der skal indeholde intervenientens påstande, hvorved denne helt eller delvist støtter en af parternes påstande eller helt eller delvis påstår disse forkastet, dennes anbringender og argumenter, såvel som en angivelse af de eventuelle beviser, der påberåbes.

- 38 Procesreglementets artikel 116, stk. 6, bestemmer, at såfremt interventionsbegæringen er fremsat efter udløbet af den førnævnte frist på seks uger, kan intervenienten fremsætte sine bemærkninger under den mundtlige forhandling på grundlag af retsmøderapporten, der tilstilles ham.
- 39 Når disse bestemmelser læses i sammenhæng, følger det, at intervenientens processuelle rettigheder er forskellige, alt efter om denne fremsætter interventionsbegæringen før udløbet af fristen på seks uger, som løber fra offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af meddelelse om stævningens indlevering, eller efter udløbet af denne frist, men før beslutningen om åbning af om den mundtlige forhandling.
- 40 Såfremt intervenienten har fremsat sin begæring før udløbet af denne frist, er denne berettiget til at tage del i både den skriftlige og den mundtlige forhandling. På dette grundlag har intervenienten krav på at modtage procesdokumenterne og kan indgive et skriftligt indlæg, der skal indeholde intervenientens påstande, hvorved denne helt eller delvis støtter en af parternes påstande eller helt eller delvis påstår disse forkastet, dennes anbringender og argumenter, såvel som en angivelse af de eventuelle beviser, der påberåbes.
- 41 Hvis intervenienten omvendt har fremsat sin begæring efter udløbet af denne frist, har intervenienten alene krav på at tage del i den mundtlige forhandling, og dette kun såfremt begæringen er blevet fremsat for Retten inden åbningen af denne forhandling. På dette grundlag kan intervenienten fremsætte sine bemærkninger under den mundtlige forhandling på grundlag af retsmøderapporten, der tilstilles ham.
- 42 Disse bestemmelser er ufravigelige (Rettens kendelse af 30.5.2002, sag T-52/00, Coe Clerici Logistics mod Kommissionen, Sml. II, s. 2553, præmis 24 og 31) og er hverken underlagt parternes eller Rettens adgang til at disponere.

- 43 I denne sag blev meddelelsen om stævningens indlevering offentliggjort den 10. juli 2004 (EUT C 179, s. 18). ECIS' begæring om intervention blev indleveret til Rettens Justitskontor den 17. december 2004. Det er derfor åbenbart, at den er fremsat efter udløbet af den i procesreglementets artikel 115, stk. 1, fastsatte frist på seks uger, der er forlænget med ti dage under hensyn til afstanden, som bestemt i nævnte reglements artikel 102, stk. 2.
- 44 ECIS kan således kun gøre krav på de processuelle rettigheder, der fremgår af procesreglementets artikel 116, stk. 6.
- 45 ECIS anfører dog, at CCIA's tilbagetrækning udgør en omstændighed, som ikke kunne forudses, eller force majeure.
- 46 Artikel 45, stk. 2, i statuten for Domstolen bestemmer, at overskridelse af fristerne ikke bevirker retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.
- 47 Bestemmelserne om procesfrister skal overholdes strengt, hvilket er i overensstemmelse med hensynet til retssikkerheden og nødvendigheden af at undgå enhver forskelsbehandling eller vilkårlighed i retsplejen (jf. Domstolens dom af 12.7.1984, sag 209/83, Ferriera Valsabbia mod Kommissionen, Sml. s. 3089, præmis 14, og Domstolens kendelse af 18.1.2005, sag C-325/03 P, Zuazaga Meabe mod KHIM, Sml. I, s. 403, præmis 16).
- 48 Artikel 45, stk. 2, i Domstolens statut, der gør en undtagelse fra dette princip og således må fortolkes snævert, finder anvendelse på de uforudsigelige processuelle tidsfrister, hvis udløb indebærer fortabelse af den mulighed for at indlevere en

stævning, som indtil da stod åben for en fysisk eller juridisk person (Domstolens dom af 2.3.1967, forenede sager 25/65 og 26/65, Simet m.fl. mod Den Høje Myndighed, Sml. 1965-1968, s. 333, org.ref.: Rec. s. 39 præmis 52) eller for at fremsætte begæring om intervention (kendelse afsagt af formanden for Rettens Første Afdeling den 22.3.1994, forenede sager T-244/93 og T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 18-20).

- 49 For så vidt som artikel 45, stk. 2, i Domstolens statut også finder anvendelse på den i procesreglementets artikel 115, stk. 1, fastsatte frist på seks uger, hvis udløb ikke indebærer, at retten til at fremsætte begæring om intervention fortabes, men, som det er tilfældet i denne sag, at intervenientens processuelle rettigheder begrænses, er det fast retspraksis, at det kun er i helt særlige tilfælde, hvor der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure, at denne artikel tillader, at bestemmelser om processuelle frister fraviges (dommen i sagen *Ferriera Valsabbia* mod Kommissionen, præmis 14, og kendelsen i sagen *Zuazaga Meabe* mod KHIM, præmis 16).
- 50 Begreberne omstændigheder, som ikke kunne forudses, og force majeure omfatter dels et objektivt element vedrørende tilstedeværelsen af en usædvanlig begivenhed, som er uafhængig af den pågældende, dels et subjektivt element, hvorefter vedkommende med henblik på at undgå konsekvenserne af denne begivenhed skal træffe egnede foranstaltninger og navnlig skal følge procedurens forløb og udvise agtpågivenhed (Domstolens dom af 15.12.1994, sag C-195/91 P, *Bayer* mod Kommissionen, Sml. I, s. 5619, præmis 32, og kendelsen i sagen *Zuazaga Meabe* mod KHIM, præmis 25).
- 51 I denne sag kan CCIA's tilbagetrækning muligvis udgøre en begivenhed, som er uafhængig af ECIS, selv om, som anerkendt af sidstnævnte, de to repræsentative sammenslutninger har medlemmer til fælles.

- 52 Tilbagetrækningen er dog ikke en usædvanlig begivenhed. Enhver intervenient er altid berettiget til at trække sin intervention tilbage, ligesom en sagsøger altid er berettiget til at hæve sin sag i medfør af procesreglementets artikel 99. En intervenients tilbagetrækning er derfor ikke i sig selv usædvanlig. Endvidere kan ingen af de faktiske omstændigheder, som ECIS har påberåbt sig, berettige den konklusion, at CCIA's tilbagetrækning i denne sag skulle være usædvanlig. Når en person som CCIA deltager som interesseret tredjemand i en administrativ procedure med henblik på at overbevise Kommissionen om, at der foreligger en overtrædelse af konkurrencereglerne, hvorefter Kommissionen træffer beslutning i overensstemmelse hermed, hvilken beslutning overtrædelsens gerningsmand søger annulleret, og når den pågældende part intervenserer i tvisten med henblik på at håndhæve sine interesser, kan det navnlig ikke findes usædvanligt, at han ender med at beslutte at ændre strategi og søger en løsning på tvisten med modparten ad udenretlig vej og, hvor han finder dette passende, mod betaling af en finansiell modydelse.
- 53 Endelig påviser ECIS ikke, at sammenslutningen har opfyldt den forpligtelse, der påhviler den, til at træffe egnede foranstaltninger med henblik på at undgå konsekvenserne af denne begivenhed, ligesom den ikke for alvor forsøger at påvise dette.
- 54 ECIS har således ikke godtgjort, at der foreligger en omstændighed, som ikke kunne forudses, eller force majeure
- 55 ECIS anfører afslutningsvis, at CCIA's tilbagetrækning udgør en særlig omstændighed.
- 56 Selv hvis det lægges til grund, at visse særlige omstændigheder kan tillade, at en intervenient, der har fremsat sin interventionsbegæring efter udløbet af den i procesreglementets artikel 115, stk. 1, fastsatte frist på seks uger, kan nyde godt af en

anden processuel rettighed end dem, der tilkommer denne i medfør af nævnte reglements artikel 116, stk. 6, skal det bemærkes, at de faktiske omstændigheder, der er gjort gældende af ECIS, ikke kan føre til, at CCIA's tilbagetrækning betragtes som hverken usædvanlig eller særlig.

57 Det følger af det forudgående, at ECIS' rettigheder vil være sådanne, som er bestemt i procesreglementets artikel 116, stk. 6.

58 I den udstrækning ECIS' begæring om at deltage i den skriftlige forhandling ikke skal forstås således, at en ret gøres gældende, men som en tilkendegivelse af, at sammenslutningen står til rådighed for at svare, såfremt Retten som foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse måtte opfordre ECIS til at udtale sig skriftligt i medfør af procesreglementets artikel 64, stk. 2, litra b), bemærkes det, at det, når tiden for dette kommer, vil være op til Rettens Fjerde Afdeling at tage behovet for en sådan foranstaltning under overvejelse.

Sagens omkostninger

59 Procesreglementets artikel 87, stk. 1, bestemmer, at afgørelsen om sagens omkostninger træffes ved den dom eller kendelse, hvorved sagens behandling afsluttes.

60 På dette punkt i sagens behandling må afgørelsen om sagens omkostninger således udsættes.

På grundlag af disse præmisser

kender

FORMANDEN FOR RETTENS FJERDE AFDELING

for ret:

- 1) **Det tillades European Committee for Interoperable Systems at intervenere i sag T-201/04 til støtte for Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers påstande.**

- 2) **European Committee for Interoperable Systems vil kunne fremsætte sine bemærkninger under den mundtlige forhandling på grundlag af retsmøderapporten, der vil blive tilstillet sammenslutningen.**

- 3) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 28. april 2005.

H. Jung

Justitssekretær

H. Legal

Afdelingsformand